

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň Mgr. Olgy Zimové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobce: **X. Y.**
t.č. Věznice X.

proti
žalované: **Česká advokátní komora**
se sídlem Národní 118/16, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 3. 2026, č. j. 10.01-000024/26-0006,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované uvedeného v záhlaví tohoto usnesení, jímž bylo podle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu („správní řád“) zastaveno řízení o žádosti žalobce o určení advokáta k poskytnutí právní služby bezplatně dle ustanovení § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii.
2. V rukou psané žalobě, jejíž text je značně nepřehledný, nesrozumitelný a místy zcela nečitelný, žalobce uvedl, že „činí žalobu na Českou advokátní komoru podle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního“ a v textu žaloby specifikoval číslo jednací napadeného rozhodnutí, které „obdržel 31. 3. 2025“ (správně 2026 – poznámka soudu). Soud tudíž podanou žalobu považoval za žalobu právě proti zmíněnému rozhodnutí žalované. Z ne zcela srozumitelného a nelogicky koncipovaného textu žaloby však soud nezjistil, z jakých konkrétních důvodů žalobce proti napadenému rozhodnutí brojí, v jakém rozsahu ho napadá, ani jak má podle něj soud o žalobě rozhodnout; žaloba se přímo nevztahuje k obsahu napadeného rozhodnutí. Žalobce v žalobě uváděl, že mu nebyly poskytnuty „23krát právní služby advokáta dle § 18c ZoA“. Závěrem žádal o „právní službu“, avšak není zřejmé, zda v žalobou zahájeném řízení před soudem, nebo zda tím brojí proti neurčení advokáta žalovanou.
3. Žalobce k žalobě přiložil pouze formulář vzor č. 58 o. s. ř. „Prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“, vyplněný ručně a převážně velmi nečitelným písmem. Ve formuláři žalobce mj.

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

obecně uvedl, že je mu „přes pět let znemožňován přístup k Ústavnímu soudu, Evropskému soudu pro lidská práva, dále Ministerstvu spravedlnosti...“.

4. Napadené rozhodnutí žalobce společně s žalobou nezaslal, soud si ho proto vyžádal od žalované. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplynulo, že žalobce požádal žalovanou o určení advokáta k poskytnutí právní služby bezplatně v řízení před Ústavním soudem vedeným pod sp. zn. II. ÚS 348/26 o ústavní stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 7 To 255/2025-146, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce proti usnesení Okresního soudu v Teplicích ze dne 21. 8. 2025, č. j. 6 Nt 24001/2024-122, jímž bylo rozhodnuto tak, že podle § 283 písm. d) trestního řádu se návrh žalobce (odsouzeného) na povolení obnovy řízení vedeného u Okresního soudu v Teplicích pod sp. zn. 7 T 48/2018 zamítá. Dle žalované však Ústavní soud dne 2. 3. 2026 usnesením sp. zn. II. ÚS 348/26, proti němuž není odvolání přípustné, ústavní stížnost odmítl, řízení před Ústavním soudem bylo skončeno a žádost žalobce se tak stala zjevně bezpředmětnou.
5. Ze systému NALUS soud ověřil, že řízení vedené o ústavní stížnosti žalobce před Ústavním soudem pod sp. zn. II. ÚS 348/26 bylo skončeno usnesením ze dne 2. 3. 2026, kterým byla ústavní stížnost zamítnuta z důvodu nenaplnění formálních podmínek pro podání ústavní stížnosti. Z odůvodnění tohoto usnesení vyplývá, že *„stěžovatel se v minulosti již mnohokrát obrátil na Ústavní soud s ústavními stížnostmi, přičemž v řízení o nich byl opakovaně poučován o zákonných požadavcích kladených na ústavní stížnost (...) Stěžovatel však nadále volí postup, kterým ignoruje zákonem předepsané náležitosti ústavní stížnosti, ačkoli byl soudem opakovaně poučen o tom, jaké náležitosti vyžaduje zákon pro podání řádné ústavní stížnosti (...)“*, tudíž *„další výzvu k odstranění vad lze proto považovat za nadbytečnou. Podle ustálené judikatury Ústavního soudu platí, že v řízení o ústavní stížnosti není nevyhnutelnou podmínkou, aby se poučení dostávalo navrhopateli znovu v každém individuálním řízení, jestliže se tak stalo opakovaně v předchozích případech.“* a Ústavnímu soudu se jeví *„setrvání na požadavku dalšího poučení pro konkrétní řízení neefektivním a formalistickým“*.
6. Přestože žaloba trpěla vadami, soud nevyzýval žalobce k jejich odstranění postupem dle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.). Nerozhodoval ani o jeho návrhu na ustanovení zástupce. Dospěl totiž k závěru, že žaloba musí být tak jako tak odmítnuta, neboť je nepřipustná.
7. Podle § 46 odst. 1 písm. e) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh sleduje zjevné zneužití práva*.
8. Podle soudu podání žalobce zjevně představuje zneužití práva – jeho postup nemá z níže vyložených důvodů jinou než čistě obstrukční povahu. To už ostatně zdejší soud v případě žalobce konstatoval dříve a nemá důvod od těchto závěrů ustupovat (usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 3. 2025, č. j. 17 A 23/2025-10, ze dne 6. 10. 2025, č. j. 18 A 86/2025-12, ze dne 5. 2. 2026, č. j. 6 A 6/2026-12).
9. Soud připomíná, že s účinností od 1. 1. 2024 bylo do s. ř. s. zákonem č. 284/2021 Sb. zakomponováno ustanovení § 68 písm. f), výslovně stanovící nepřipustnost žaloby v případě, sleduje-li zjevné zneužití práva. S účinností od 1. 1. 2026 bylo toto ustanovení zákonem č. 314/2025 Sb. vypuštěno a nahrazeno výše citovaným ustanovením § 46 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Již předtím ovšem judikatura dovodila, že žalobu (resp. kasační stížnost) lze odmítnout i pro zneužití práva (a to nejen v řízení o žalobě proti rozhodnutí). Z těchto judikатурních východisek lze nepochybně vycházet i při výkladu § 46 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Nejvyšší správní soud (NSS) konkrétně konstatoval, že pouhá skutečnost, že žalobce vede

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

velké množství sporů, sama o sobě neznámá, že by se jeho návrhy neměl soud zabývat věcně. Rozhodující pro kvalifikaci podání jako zjevně obstrukčního, a tedy zneužívajícího právo podat žalobu, jsou *početnost, sériovost a stereotypnost vedených sporů*, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů. Sériovost a stereotypnost podání zakládá zneužití práva podat návrh soudu též dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva (viz např. usnesení NSS z 13. 11. 2014, č. j. 10 As 226/2014-16, z 19. 7. 2023, č. j. 9 As 133/2023-7, či z 17. 7. 2023, č. j. 5 As 112/2023-7).

10. Městský soud v Praze eviduje 14 žalob žalobce, které směřují výlučně vůči žalované, jež mu neurčila advokáta k poskytnutí právní služby bezplatně podle § 18c zákona advokacii pro nesplnění zákonných podmínek, případně napadají jiný postup žalované. Všechny žaloby žalobce jsou obsahově obdobné jako v projednávané věci. Žalobce ve velmi nepřehledném a obtížně srozumitelném ručně psaném textu napadá rozhodnutí žalované, případně její postup. Text žalob se však neváže k uváděnému rozhodnutí nebo vůbec není zřejmé, čeho se jím žalobce domáhá. Žalobce obecně uvádí, že ho žalovaná ponižuje, uráží a mučí paušálním odmítáním jeho stížností a žádostí o určení advokáta. Obsahem žalob je rovněž obsáhlý výčet jeho ústavně zaručených práv a zákonných ustanovení, která měla žalovaná, ale i soudy v jiných řízeních porušit, spisové značky různých soudních rozhodnutí i nálezů Ústavního soudu, to vše bez zjevné souvislosti s daným případem. Žalobce žádá o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta.
11. Ve věcech vedených pod sp. zn. 9 A 107/2022, 11 A 7/2024 a 3 A 22/2024 zdejší soud žalobce od soudních poplatků osvobodil a ustanovil mu zástupce. Ustanovená advokátka následně podala návrh na zproštění zastupování žalobce, neboť ji žalobce výslovně odmítl, odmítal s ní jednat a projevoval vůči ní nedůvěru. Soud takto poznamenává, že žádná z uvedených žalob nebyla soudem shledána důvodnou.
12. V dalších řízeních vedených žalobcem u zdejšího soudu, která byla pravomocně skončena (viz sp. zn. 8 A 28/2025, 11 A 19/2025 či 17 A 37/2025), žalobce nikterak nereagoval na výzvu soudu k odstranění vad podané žaloby, případně neuhradil soudní poplatek z podané žaloby (viz sp. zn. 10 A 52/2022). Ve věci sp. zn. 8 A 85/2025 žalobce nebyl osvobozen od soudních poplatků z důvodu zjevné neúspěšnosti jeho návrhu a řízení bylo následně zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku. Ve věci sp. zn. 17 A 23/2025 pak žalobce na výzvu k odstranění vad žaloby reagoval způsobem, který se zcela míjel s předmětem projednávané věci. V dosud neskončené věci sp. zn. 10 A 24/2026 byl žalobce vyzván k odstranění vady žaloby spočívající v nečitelnosti textu žaloby.
13. V naposledy skončených řízeních vedených pod sp. zn. 18 A 86/2025 a 6 A 6/2026 byly obdobné žaloby žalobce odmítnuty, neboť soud rovněž dospěl k závěru, že sledují zjevné zneužití práva. Závěry usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. 10. 2025, č. j. 18 A 86/2025-12, aproboval NSS ve svém rozsudku ze dne 7. 5. 2026, č. j. 3 As 153/2025-28, kterým kasační stížnost žalobce zamítl. V uvedeném rozsudku NSS stručně vyložil pojem „zneužití práva“ tak, že se jím rozumí *„použití určité právní normy v rozporu s jejím účelem. Jde tedy o jednání zdánlivě dovolené, kterým má být dosaženo výsledku nedovoleného, resp. jde o tzv. obcházení zákona, aby se záměrně dosáhlo výsledku právní normou nepředvídaného a nežádoucího.“*. Dle NSS žaloba podaná žalobcem ve věci 18 A 86/2025 obecným kritériím pojmu „zneužití práva“ odpovídá, neboť jejím účelem by podle záměru zákonodárce měla být ochrana veřejných subjektivních práv fyzických nebo právnických osob, avšak tento účel podání žalobce zjevně nenaplnují, a ostatní jeho počínání k němu také nesměruje. NSS dále shrnul, že *„Stěžovatel opakovaně formálně napadá rozhodnutí žalované, aniž by, byť i jen*

Shodu s prvopisem potvrzuje A.

v základních obrysech, objasnil, v čem konkrétně dle jeho názoru žalovaná pochybila, poskytnutou právní pomoc přitom v konkrétních případech nevyužil ke stanovenému účelu a výzev městského soudu k odstranění nedostatků podání spojených s poučením v minulosti nikdy nedbal. Nejednalo se přitom o ojedinělé případy, ale o počínání, které vykazuje rysy soustavnosti.“.

14. Žalobce tedy opakovaně zasílá soudu podání obdobného obsahu a kvality, aniž jakkoli reaguje na výtky a na poučení ze strany soudu. Mnohokrát byl poučen o náležitostech žaloby a také o tom, že tyto náležitosti musí být schopen aspoň v základních obrysech uvést i žalobce jako právní laik; zejména to, čeho se dožaduje a proč má za to, že došlo k porušení jeho práv v konkrétní věci (např. v řízení sp. zn. 17 A 23/2025). Pokud přesto i v nyní posuzované věci znovu pouze obecně napadá postup žalované za posledních 7 let, aniž proti jejímu postupu (a už vůbec ne konkrétně proti napadenému rozhodnutí) vznáší konkrétnější výtky, svědčí to o tom, že jeho cílem není skutečně se domoci soudní ochrany svých veřejných subjektivních práv, ale fakticky jen obstruovat; vést jen „spor pro spor“. K tomu přistupuje jeho postup ve věcech, v nichž byl osvobozen od soudních poplatků a byl mu ustanoven zástupce, kdy poskytnutou právní pomoc nevyužil ke stanovenému účelu. Soud uzavírá, že jednání žalobce vykazuje znaky zjevného zneužití práva; takovému počínání zákon ochranu neposkytuje a právě na takové situace ustanovení § 46 odst. 1 písm. e) dopadá.
15. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žalobu je nutné odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. e) s. ř. s., jelikož sleduje zjevné zneužití práva.
16. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě, že byl návrh odmítnut, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 29. května 2026

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje A.